

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010051
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6718010051.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavojka Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 20. júna 2018, prejednal odvolanie obžalovaného Y. T., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 20.03.2018 sp.zn. 0T/8/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. T. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného Y. T. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28.01.2018 v čase o 17.30 hod. v J., po ulici Nová Ves, v smere jazdy od Nám. SPN do obce Dúbravy, viedol osobné motorové vozidlo zn. Fiat Seicento, ev.č. J. XXX H. kde bol zastavený a kontrolovaný hliadku OO PZ Detva, kde pri kontrole bol vyzvaný, aby vykonal dychovú skúšku do elektronického merača typu AlcoQuant 6020 Plus na zistenie alkoholu v dychu a na vyzvanie policajta sa odmietol podrobiť vyšetrovaniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom a tiež sa odmietol podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu mu bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby na 14 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1,5 písm. a) Tr. zák. obžalovanému bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonne lehote odvolanie, čo do výroku o treste, a to už do zápisnice po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní. Dodatočne odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a domáhal sa preskúmania napadnutého rozsudku vo výroku o treste, zvlášť vo výroku o treste zákazu činnosti, jeho zrušenia a uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v rozsahu základnej trestnej sadzby, teda v rozmedzí jedného roka až desiatich rokov zákazu činnosti.

V dôvodovej časti rozoberá dôkaznú situáciu, kde obžalovaný v podstate sa priznáva k spáchaniu trestnej činnosti, trestná činnosť ho mrzí, prejavil ľútosť, hlavne, že spôsobil problémy nielen sebe, ale aj svojmu okoliu a hlavne svojej rodine a takýto trest postihne hlavne jeho rodinu. V dôsledku zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bude obmedzený, v súčasnosti už je, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, znížil sa mu príjem a takýto problém bude pretrvávať aj naďalej. Žiada zohľadniť skutočnosť,

že má rodinu, vedie usporiadaný rodinný život, s manželkou vychovávajú dve maloleté deti, pričom domácnosť je zaťažená úverom a uvedeným zákazom činnosti sa dlhodobo zhorší finančná a materiálna stránka zabezpečenia rodiny. Vodičské oprávnenie má pre jeho rodinu existenčný význam nielen z hľadiska pracovnej činnosti sťaženého pohybu pri výkone živnostenského oprávnenia, ale aj pri preprave rodinných príslušníkov, vrátane detí a vlastnej matky.

V ďalšom poukázal na ust. § 438d Tr. zák., kde v rámci novely zákona č. 313/2011 Zb. zákonov bol prijatý trest zákazu činnosti na doživotie v zmysle ust. § 61 ods. 5, teda trest zákazu činnosti na doživotie, pričom pri ustanovení § 289, ktoré sa vzťahuje na jeho trestnú činnosť, je určená v § 61 ods. 5 Tr. zák. podmienka, že sa ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. dopustil vodič dopravného prostriedku, hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený.

Je pravdou, že formálne podmienky by boli splnené pre takúto aplikáciu, nebyť toho, že súd nemusí obligatórne vyhovieť takémuto postupu, pokiaľ bude brať v úvahu ust. § 348d Tr. zák., podľa ktorého ustanovenie § 61 ods. 3 a 5 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo 5 pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 alebo 5 po 1. novembri 2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo 5 neprimerane prísne.

Ide o prechodné záverečné ustanovenie v rámci uvedenej novely Trestného zákona a je teda možné neprihliadnuť u odsúdeného hlavne na jeho prvé odsúdenie pre takýto trestný čin, aký má na mysli ust. § 61 ods. 5 Tr. zák., v takom prípade by prichádzalo v úvahu uloženie trestu podľa ods. 3 § 61, teda tak, ako to predpokladá Trestný zákon v zmysle tohto ustanovenia, podľa ktorého

ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Vychádzajúc z uvedených úvah a návrhov odvolací súd dospel k jednému zásadnému záveru, že pokiaľ sa obžalovaný domáha dobrozdania zákona v zmysle citovaných ustanovení Trestného zákona, je pravdou, že v hraničných prípadoch súd na uvedenú skutočnosť môže prihliadnuť, je tu však konkrétna podmienka, a to okolnosti prípadu, ktoré by boli zreteľ'a hodné, pritom má ísť o mimoriadne okolnosti hodné zreteľ'a, vyznievajúce v jeho prospech, ktoré by odôvodňovali záver, že uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 alebo ods. 5 by bolo neprimerane prísne. V tomto prípade teda ide o odsúdenie v poradí prvé vo veci Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/55/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 19.07.2017 sp.zn. 2To/175/2017, ktorými bol obžalovaný uznaný za vinného nielen z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) Tr. zák. účinného do 01.01.2006, v jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1,2 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov, kde v skúšobnej dobe sa osvedčil a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 36 mesiacov, od výkonu zvyšku tohto trestu bolo podmiennečne upustené 12.12.2007 s určením skúšobnej doby na 10 mesiacov, v ktorej sa osvedčil dňom 19.07.2010 a toto odsúdenie mu bolo zahladené podľa § 93 ods. 1 Tr. zák. a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Nemožno však prehliadnuť, že odsúdený sa v dôsledku riadenia motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky nepoučil z jeho následkov v zmysle spôsobenia havárie a ťažkej ujmy na zdraví, a pokračoval v páchaní obdobnej trestnej činnosti, za ktorú bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 21.09.2012 sp.zn. 1T/102/2012 odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest a trest zákazu činnosti a tiež sa v tejto veci pozerá na odsúdeného akoby trestaný nebol.

Teda nejde o prvé zreteľ'a hodné podmienky spáchania trestnej činnosti, naopak, ide o najťažšie následky v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky a toto odsúdenie nie je možné vyhodnotiť v prospech odsúdeného v zmysle citovaného ustanovenia § 438d Tr. zák.

Vychádzajúc z uvedených skutočností odvolací súd dospel k zhodnému názoru s názorom okresného súdu, vyjadreným tak vo výrokovvej ako aj dôvodovej časti napadnutého rozsudku, týkajúce sa výroku o treste, že boli zohľadnené všetky významné skutočnosti pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 ods. 1,4 Tr. zák., boli dostatočne zohľadnené aj skutočnosti, ktoré žiadal zohľadniť obžalovaný v zmysle dôvodov odvolania. Uložený trest zodpovedá všetkým hľadiskám individuálnej i generálnej prevencie, pritom nejde o trest neprimerane prísny, ale vychádzajúci zo stavu veci a zákona.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku v preskúmanej časti žiadne pochybenie, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.